

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят з год. 9-ї пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Вольне австрійське Славянство.

Добре зробили московські учені і політики, що загостили до Праги на торжество Палацко. Тут мали они нагоду, придивити ся докладно великій родині австрійських Славян, почавши від Чехів, Поляків, Русинів та Словаків на півночі, а скінчивши на полудневих Словінцях, Хорватах, Сербях а навіть Болгарах.

Два окремі сьрті славянські стрінулись в Празі: Славяни, ходячі в ярмі абсолютизму, з Славянами, що від яких 38 літ заживають конституційних свобод. Славяни виховані під системою язикового і релігійного централізму, з Славянами, що більше-менше від початку сего віку трудять ся над своїм духовим і економічним розвоєм на основах окремішности національної і свободи віри та совісти. Славяни невольні з Славянами вольними.

Наколи московські учені і політики посідають хоч невеличкий дар помічання, то придивившись австрійським Славянам і почувши їх річі, они могли набрати перецьвідчення, що межі російським а австрійським славянським сьвітом витворив ся в поглядах, думках, переконанях і цілїм житю дуже широкий і глибокий провал, через котрий не так легко прийде ся покласти який-небудь міст до переходу. Коли в абсолютистичній Росії «на всіх язиках все мовчить», коли там система національного і релігійного централізму нівечить духові сили Славян, коли маси народів славянських руского і польского повиті духовою тьмою, коли там строга цензура не позволяє пробитись на верх ніякій вольній думці — то в Австрії Славянство найшло собі свободний розвій на всіх полях культурних. Тут кожний славянський нарід дивгає ся і росте в силу на основах своєї окремішности і самостійности національної, витворює свою літературу, науку і штуку, уживає свого язика в прилюднім житю, несе просьвіту межі маси народа, дивгає їх економічно, устроюєсь свободно, лучить ся в спеціальні товариства, живе політично, контролює правительство, підносить свій голос у всяких справах — одним словом — кожний славянський нарід в тій Австрії живе «своїм питомим житєм», запорученим конституцією.

Се все могли помітити московські гості, а помітивши зрозуміти, що держава російська, хоч з імени славянська, в дійсности править своїми народами не по славянськи а просто неволить їх на лад якоїсь середньовічної ретроградної держави.

Московські гості в Празі могли також помітити, що австрійські Славяни високо цінять ті свободи національні, релігійні і політичні, які здобули собі, і що они зовсім далекі від змагань так званих панславястичних в користь Росії, котрий то панславизм ідентичний з духовою і національною неволею.

«У вас так, як в Америці» — такий суд вирвав ся одному з московських гостей, що дивив ся об'єктивним оком на представителів австрійських народів славянських і уважно слухав річий тих представителів, повних патріотичного жару і любови свого.

«Наше правительство не стерпіло би такої вольнодумности» — додав сей самий молодший Славянин московский, а сим і провірив факт, що на великий сором Росії Славяни в Австрії а навіть і турецькі заживають більших свобод національних і політичних, ніж Славяни російські.

А що сказали московські гості австрійським Славянам в Празі? Они силувались Росію представити в сьвітлі держави, що будьто уважно і печаливо слідить за судьбою австрійських славянських народів. Пуста фраза! Медоточні слова! Бляга московська! Бо на ділі славянська (?) Росія томить і гнете драконічно всякий національний і духовий розвій Русинів і Поляків, що случайно попали під її скиптр. Блягу ту всяких Комарових і Ламанських приняті проте австрійські Славяни з всяким холодом, з оправданою невірою а навіть сьміхом. На село людей дурити! — се могла бути одинока відповідь тим політичним комівояжерам, що вибрались з всякими адресами до Праги для Палацко, котрого діяльність цілого життя як-раз змагала до всего, лише не до «об'єднательної» системи Росії, ідентичної з національною і духовою смертю славянських народів.

Повтаряємо проте, що добре зробили московські учені і політики, що загостили до Праги на сьвято, де вольне Славянство австрійське зібрало ся, щоби почитити мужа, що підніс прапор свободного розвою кожного славянського народу, щоби зберегти кожний сей народ не йно перед агресивною германською, але і перед панмосковщиною всяких Комаровів і Ламанських...

Річ пос. Вахнянина

виголошена 20. червня на міській „Radnici“ в Празі на зборах славянських гостей.

Хвиля поважна. Тож дозвольте мені, братя Славяни, яко сивови 30-міліонового руского народа сказати при нагоді Вашого великого всенародного сьвята коротке але щире слово.

Коли чеський нарід боров ся проти Жигмонта Люксембурского, ми Русини подали Вам сейчас помічну руку, явились під проводом свого князя литовско-русского Корибута і помогли Вам не до одної сьвітлої побіди над Вашими противниками. Табор Ваш зрошений і рускою кровю. На жаль, Ви опісля роз'єднані упали під Лпаном.

Коли в 1848. р. зоря свободи вперше озарила нашу державу і коли в сій Золотій Празі висланники всіх австрійських славянських народів зібрали ся на конгрес, щоби порадитись над своєю долею — ми Русини явились тут і wraz з другими заступниками Славян проголосили програму рівноправности всіх славянських народів яко основу їх розвою і сили.

Коли пізнійше Ви, братя Чехи, двигнувшись високо, кляли вже угольний камінь під величаве пристановище Вашої штуки, під народний театр, ми Русини явились знов на сім Вашім торжестві, щоби радуватись Вашим духовим поступом.

Коли в 1891. році Ви зорудували сьвітлу народописну виставку, щоби повеличати ся плодами невсипущого труду над своїм розвоєм економічним — не бракло і нас Русинів при тій

нагоді, не бракло і слів звеличання Вашого труду.

Колиж Ви нині веселим і вдячним серцем так сьвітло і величаво опроваджуєте сотні роковини родин Вашого «Великого Чеха», будителя і воскресителя, — ми Русини явились опять тут, щоби сему Вашому Сьвітичеві віддати і наш глибокий поклон.

В горю горювали ми з Вами, в радости радували ся.

Але ще одна велика ідея привела нас сюди. Се ідея вольного австрійського Славянства. Та ідея, що велить кожному народови любити і розвивати своє, а шанувати сьвятощі сусіда-Славянина. Ідею сю проголосив Ваш Франтішок Палацкий за свого життя, ідея ся одушевляє нас і нині. Ми проголосили єї кличею: рівноправність всіх славянських народів в Австрії. Та ідея скрішить нас, она сполучить нас ще тіснійше з собою.

Тут, з сего місця, в тій поважній і великій хвилі, закладаємо проте протест проти всякого насилування, проти всякої геґемонії одного славянського народу над другим, против всякої національної централізації, ідучи за тим заповітом, який передав нам наш віщий Тарас в словах: щоби всі Славяни стали добрими братами і синами сонця правди!

Сей заповіт проголосив мій товариш вчєра над угольним каменем під памятник Вашого найбільшого мужа. Сей заповіт проголосую і я в сій торжественній хвилі. Проч з всякою геґемонією, проч з насилуванем! Най живе вольне австрійське Славянство!

Розрухи мазурскі.

Розрухи, що почались в Новім Санчи ше 23. вечером, тривали аж до неділі (26.) в полудне. Селяни з'організовані напали в пятницу рано на страґани з хлібом. В кілька хвиль знищено багато жидівських крамів. Комендеруючий майор розігнав товпи сикавками. Жиди кидали камінем з домів і лили на селян кипучу воду. Сих провокаторів увязнено. До суботи пополудня увязнено взагалі 68 осіб. Розрухи перенесли і на села. Селяни руйнують головню жидівські коршми. В суботу скріплено війскову залогу в Н. Санчи кіннотою. В нощі з пятниці на суботу прийшло до стрічи межі жандармами а селянами в Вільконарах коло Санча. Убито одного селянина. Напад був звернений проти жидя-посесора. В Ленці знищено двір жидя Штайнґавфа. В неділю почались розрухи в Старім Санчи. Селяни напали на жидівські крами, нищачи все до накорінка. Війскові сили показали ся недостаточними, бо часть війська стерегла сусідних сел, іменно місцевости Ритра. Товпи ішли мов лавина. Війско розганяло їх і гналось за ними. Розігнані збирались в других місцях і нищили все. Тут і рабовано, а забрані річі везено возами на села. Хлопи грозили: Не дайте рабувати жидів, то запалимо місто на чотирох кінцях! Трафіки шаджено, бо се п'єсарське добро. Аж під вечер наспіла поміч війскова з Нов. Санча. О годині 1. в нощі запанував спокій. Вид як по війні. Цілий ринок, одна руїна. Вікна і двері повіривані. Жиди вивелись з помешкань. Се за Фриштак! — казали селяни. І пивниці розрушено. В Домбрівці спалено коршми, в Бєгоніцах зруйновано, в Цецевині розграблено двір братів Райхів, де був посесором жид. В Новім Санчи повторились роз-

рухи ще і в неділю. Військо уганялось через цілий день за товпами, що переходили з улиці на улицу. Кількох селян ранених шаблями. О півночі замкнено ціле місто кордонами. В Пйонтковій розграблено шпіхлр. Вночі в неділю прийшло до розрухів в Лонцку на дорозі межі Санчем а Шавницею. Тут стріляло військо. Один селянин убитий, кількох ранених. Арештовано доси до 300 людей.

Закалене тов. «Дністер» по причині непошанованя прав руског язика і письма.

Висока Президіє!

Уділяючи від двох літ кредиту в різних повітах приналежних до округу ц. к. висшого суду краєвого у Львові мали ми нагоду переконатися, що ц. к. суди повітові не придержують ся постанов законних і розпоряджень високого ц. к. Міністерства судівництва, що до уживаня рускої мови і руского письма в зносинах з сторонами рускої народности. — Наколи та незаконна практика ц. к. судів повітових не устає навіть в останніх часах, хотяй високий сойм краєвий на останній сесії окремою резолюцією до ц. к. правительства уімінув ся о шановане прав язикових обох народностей і наслідком того Его Ексцеленція Намістник іменем ц. к. правительства дав перед соймом торжественне заявлене, що всі ц. к. власти і уряди державні дістануть візванє, що би виконували завєгди законні постанови що до язика і письма уживаного до сторін, а відтак висока Президія розпорядила, що би підчинені ц. к. суди придержували ся в тім взгляді існуючих постанов законних і розпоряджень, уважаємо за потрібне подати до відомости високій Президії слідуєчих 118 фактів незаконного поступованя ц. к. судів повітових І. На поданє о інтабуляцію права заставу для суми позичкової дістало Товариство взаімного кредиту «Дністер» potwierdжене докранові інтабуляції (клявзулу табулярну) в язичі польскім, хотяй поданє внесено в язичі рускім і скрипт довжний також був руский. (1.) від ц. к. суду повітового в Підволочисках с. р. в 6 случаях, а то до ч. 1068/97 з 24. грудня 1897, до ч. 126 кн. гр. Староміщина з 6. цвітня 1898 р., до ч. 533 кн. гр. Оріховець з 7. цвітня 1898, до ч. 283 кн. гр. Оріховець з 8. марта 1898, до ч. 448 кн. гр. Іванівка з 7. цвітня 1898, до ч. 105 кн. гр. Староміщина з 7. цвітня 1898; — 2) так само від ц. к. суду повітового в Збаражї в 5 случаях іменно до ч. 155/98 з 25 лютого 1898, до ч. 322/98 з 29. марта 1898, до ч. 321/98 з 29. марта 1898, до ч. 352/98 з 7. цвітня 1898; — 3) від ц. к. суду повітового в Скалаті в 15 случаях іменно до ч. 125/97 з 13. лютого 1897, до ч. 2358/97 з 11. мая 1897, до ч. 2473/97 з 16. цвітня 1897, до ч. 2539/97 з 16. цвітня 1897, до ч. 4155/97 з 25. мая 1897, до ч. 4916/97 з 10. червня 1897, до ч. 4983/97 з 10. червня 1897, до ч. 6046/97 з 3. липня 1897 до ч. 8174/97 з 5. вересня 1897, до ч. 8565/97 з 30. жовтня 1897, до ч. 9306/97 з 19. жовтня 1897, до ч. 9739/97 з 7. жовтня 1897, до ч. 11436/97 з 10. грудня 1897, до ч. 12382/97 з 7. сїчня 1898! — 4) від ц. к. суду повітового в Новім селі в 3 случаях до ч. 1796/97 з 3. мая 1897, до ч. 1065/97 з 20. цвітня 1897, до ч. 4936/97 з 6. падолиста 1897; 5) від ц. к. суду повітового в Войниліві в 7 случаях, іменно ч. 7131/96 з 12. грудня 1896, до ч. 4754/97 з 4. серпня 1897, до ч. 122/98 з 12. марта 1898, до ч. 35/98 з 10. лютого 1898, до ч. 192/98 з 23. марта 1898, до ч. 294/98 з 16. цвітня 1898, і до ч. 180/98 з 23. марта 1898; 6) від ц. к. суду повітового в Ярославі в 2 случаях, до ч. 17548/97 з 30. падолиста 1897, до ч. 20979/97 з 30. грудня 1897; 7) від ц. к. суду повітового в Борщеві в двох случаях до ч. 12540/97 з 21. серпня 1897. до ч. 14333/97 з 10. вересня 1897; — 8) від ц. к. суду повітового в Лопатині до ч. 2535/97 з 20. цвітня 1897; — 9) від ц. к. суду повітового в Жовкві до ч. 15094/95 з 30. цвітня 1896; — 10) від ц. к. суду повітового в Бібрці ч. 1412 з 21. вересня 1895; — 11) від ц. к. суду повітового в Підгайцях до ч. 10347/95 з 13. вересня 1895; — 12) від ц. к. суду повітового в Кутах до ч. 11845/97 з 1. вересня 1897; — 13) від ц. к. суду повітового в Белзі до ч. 9822/97 з 4. сїчня

1898; — 14) від ц. к. суду повітового в Тлустім до ч. 6255/97 з 30. червня 1897; — 15) від ц. к. Суду повітового в Судовій Вишні до ч. 274/98 з 6. цвітня 1898 а дальше польськими буквами, хотяй в рускім язичі виконали клявзулі табулярні; — 16) ц. к. суд повітовий в Станиславові до ч. 28114/96 з 19. сїчня 1897; — 17) ц. к. суд повітовий в Глинявах до ч. 10043 з 30. грудня 1896; — 18) ц. к. суд повітовий в Тернополі до ч. 27201/96 з 12. сїчня 1897. При тім примічаємо, що найбільша часть тих случаев, хотяй відноситься до чисел з року 1897, мали місце уже в році 1898, бо доперва тоді виконано впис і potwierdжене табулярне, а принайменше нам тоді рішене дотичне доручено. Також при удостовіреню підписів на скриптах довжних мимо того, що скрипти рускі і підписи на них рускі уживають малі ц. к. суди повітові польської мови і письма або бодай польского письма як на пр. 1) Ц. к. суд повітовий в Мельниці залегалізував в польській мові рускі підписи на руских скриптах довжних Петра Засиленчука з Кривча, Григорія Харжевского з Заліся, Якова Дарчука з Горошова, Михайла Ктитора з Горошова, Івана Романюка з Устя епископ. Василя Іванюка з Боришковець, Дмитра Павлюка з Боришковець і Івана Кордонового з Боришковець; — 2) так само ц. к. суд повітовий в Сїняві залегалізував по польски підписи Войтіха Цюрка з Червоної Волі, Михайла Когута з Радави, Альойзія Сохи з Червоної Волі, Михайла Шикучи з Пискорович, Николв Блища з Пискорович, Василя Мухи з Пискорович. 3) Ц. к. суд повітовий в Войниліві, Юрка Валігунди з Колодієва, Федя Яцева з Томашовець; Гаврила Коваля з Войнилова, Павла Федюшки з Войнилова, Юрка Караїма з Долгої войнил., Прокопа Олійника з Долпотова, Демяна Винника з Долгої войнил., всі по польски а Стефана Яцюка з Колодієва по руски, але польськими буквами.

(Конець буде).

Вісти політичні.

Угодові конференції межі Німцями а Чехами доси ще не війшли в жите. Телеграма віденьська з 24. червня подала вість, мов-то більша німецька посілість відказала ся від участі в конференціях. Натомість розказує віденьський дописуватель берлинської «Boersen-Zeitung», що в кругах уміркованих (?) Німців була би охота до переговорів з Чехами та що Чехи рівнож готові пересправляти. Гр. Тун мав заявити Німцям, що він принципиально годить ся на відкликанє язикових розпоряджень, тількиж хоче натомість мати в руках якусь позитивну умову межі спорючими сторонами. На тій умові можна би оперти дальшу акцію угодову. Чи оправдає ся вість подана біржевим берлинським дневником, годі врожити. Знаємо лише те, що др. Бернрайтер заходив ся останніми днями, що би більшу посілість позискати для конференцій. Его личність буде мабуть найлучшим барометром, що зможе указати погоду або дальшу слоту парламентарну. Як довго др. Бернрайтер полишить ся в кабінеті, так довго можна буде мати надію на угодові конференції. Его уступленє з кабінету буде признакою кризи. Послідна евентуальність імовірнійша.

Панмосковский комі-воажер Комаров не сходить з стовпців віденьських дневників. Дневники ті роблять з мухи медведя, хоч Комарова годі серію брати. Найбільше діймило віденьську пресу сказанє Комарова, що Славяни мусять відперти філью пангерманьську, що бе о береги Славянства, іменно о Чехію. Они добачають в тім сказаню заповідь агресивности Славян проти Германії. Тимчасом так діла не стоять. Ані Австрія, ані Славяни австрійські не маячать про забори в некористь Германії, коли противно програма германських політиків на будуче лежить в тім, що би колись, при добрій нагоді, загорнути австрійські німецькі краї. Коли в 1874 р. хтось зробив заміт Бісмаркови, длячого він в 1866 р. не загорнув німецьких провінцій Доли-тавшини, відповів зелізний канцлер, що він сю задачу полишив пізнійшим поколінням. Коли Фридрих III. вступив на престол німецький, то при одній нагоді вирвались ему слова: Исторична місія Німеччини лежить в тім, що би Гогенцолерни виконали програму Кароля Великого, котрий, як звісно, розширив був своє панованє аж до границь Угорщини. Историки німецькі, як Сібель і Трейчке, писали виразно, що Німеччина довершила доперва дві свої задачі, одну під Садовою, другу під Версайльом, а третю має доконати під Віднем. Найновіша іредента прусофільська Шенерера і Вольфа стремить до виконаня сеї третої задачі Германії. В виду того треба і Австрії і Чехам мати ся на осторожности. Австрія може лише в Славянах найти ту силу, яка буде потрібна, що би дійсно відперти можливі пангерманьські забаганки Гогенцолернів. О вірности Славян для Австрії не можна сумнівати ся, коли противно група Шенерерів і німецьких націоналів трудить ся вже нині над розбитєм Австрії. Славяни австрійські, іменно Чехи, мають найбільший інтерес в тім, що би Австрія була сильною. Ониж не бажають потонути в германьскім багні, а з другої сторони не думають розплисти ся в московскім морю. О тім всім знають Славяни австрійські дуже добре і без Комарова.

Непорозуміння з Чорногорою укладають ся звільна. Кн. Никола заперечив в російских дневниках все те, о чім писав его орган «Глас Черногорця». Він відкляквав вість, мов би Сельсбурі заручив ему, що сербска справа на Балканах стоїть як найлучше.

Испанцям на Кубі не веде ся. Се певне, що сухопутні американські війська під проводом ген. Шафтера залягли вже побережа в околиці Сантхаго і що небавом приїде там до рішучого бою. Острілюване деяких дальших побережних місцевостей кубаньских американською ескадрою було лише зручним маневром, що би тим легше висадити полки Шафтера на сушу. Церверий попав в лапку з цілою фльою. Припускаємо, що він в тім часі зумів стягнути всякі сили під Сантхаго. В своїм часі чванилась Іспанія, що на Кубі находить ся 100.000 армія. Побачимо, чи дійсно так було. Як би так було, то Іспанія могла би ще якийсь час держати ся проти Америки бодай на суши.

Испанцям на Кубі не веде ся. Се певне, що сухопутні американські війська під проводом ген. Шафтера залягли вже побережа в околиці Сантхаго і що небавом приїде там до рішучого бою. Острілюване деяких дальших побережних місцевостей кубаньских американською ескадрою було лише зручним маневром, що би тим легше висадити полки Шафтера на сушу. Церверий попав в лапку з цілою фльою. Припускаємо, що він в тім часі зумів стягнути всякі сили під Сантхаго. В своїм часі чванилась Іспанія, що на Кубі находить ся 100.000 армія. Побачимо, чи дійсно так було. Як би так було, то Іспанія могла би ще якийсь час держати ся проти Америки бодай на суши.

Новинки.

— Торжество Міцкевича в Кракові. Вчєра відслонено на краківскім ринку памятник найбільшого польского поета Ад. Міцкевича. Різьбив его Рігер і віддав місту перед кількома роками, але сама статя Міцкевича була так неестетично виконана, що памятник треба було закрити а Рігер мусів відлити в бронзі нову статую. Тепер всі дневники хвалять памятник. На торжество відкритя памятника прибуло множество народа з Галичини, князівства краківского, Шлеска і Конгресівки. З родини поета приїхали поміж иньшими син Владислав і дочка, замужна Горецка. В відкритю памятника взяли участь еп. Пузина з капітулою, депутация львівської ради міста, сенат університету ягайлоньского з всіма професорами, одітими в тоги. З гостей иньших славянських народів прибуло 22. Чехів, поміж котрими були послы Горжіца і Герольд і знаменитий чеський поет, Врхліцкій. Явилось також трех Словаків. Перший промовив в часі торжества маршалок краєвий, гр. Бадені, почім памятник відслонено. Промовляти ще: президент міста Кракова, Фрідляйн, президент академії наук, гр. Тарновский, посол Бойко в імені селянства і студент університету Шукевич, писатель драматичний в імені молодіжи. Велике вражінє викликала бесіда гр. Тарновского, в котрій взивав помочи у Прєсвятій Діві в Ченстохові і Новогрудку, котра Полякам так дуже потрібна. В часі торжества співали хори і грали оркестри. Вечером відбуло ся торжественне представленє в театрі. Перед представленєм в театрі відбув ся банкет. Місто було вечером освітлене а зі всіх майже домів повівали хоругви. Нині відбуде ся похід на Вавель, де зложить делегация вінець на крипті Міцкевича. Соціалісти не викликали ніякої авантури, хоть сего побоювано ся.

— По що їздили москвофіли на сьвято Палацкого? Поява москвофілів в Празі (кореспондентів «Галичаніна» В. О. Шавиньского і «Нового Времени» Вергуна мусіло зачудувати кожного, що знає, як они піддержували Шенерерівську обструкцію в тій надії, що Австрія розібе ся а тутешні «русские» опинять ся чим скорше в обнятах «блокаменной матушки Москви». Як нас з поважного жерела звіщають, приїхали наші москвофіли протєстувати проти союзови австрійских Славян на зїзді в Празі, але побачивши Комарова et comр. зложили «руки на швам» і стали перед своїми добродіями пописуватись поступами в московщині. Звістали також задалегідь о тій зміні фронту телеграфічно львівську агенцію, що би повисилала ще на час привітні телеграми. Так то одна часть спо-

движників консолідації попала в струю славянської політики, коли тимчасом друга пошлась.

— **Галічанін** рад би знати імена тих руских адвокатів, що то ніби безкористо боронять руских мужиків в процесах виборчих. Між рядками нашої статі може вчитати деякі імена, а інші знов є так добре відомі, що не треба на них аж пальцем показувати! Вже і нарід знає добре деяких з тих добродіїв і їх пожертвоване для бідного мужика!

— **Akademicky stenavski spolek** в Празі приймав також славянських гостей в своїх комнатах 21. червня. На запитання виділу прибув також п. Барвіньський, а з Чехів явився Др. Рігер і ректор університету Др. Кадаверек. По обоєх стороні познайомленню розпочалися промови. Перший промовив ректор Кадаверек і в довгий промові вказав на задачі чеської молодіжної і прикмети молодого покоління. Між іншими забрав голос також п. Барвіньський і промовив ось як: «Славна молодече чеського народу! Передовсім складаю і тут щире подяку за ту гостинність старославянську, з якою нас витає в золотій Празі. Ми Русини прибули сюди, щоби разом з заступниками інших народностей славянських віддати честь незабутній пам'яті і великим заслугам Франт. Палацко для чеського народу і усеї Славянщини. Довелось нам тут гостювати як раз в п'ятдесят літ після того, як тут на першій славянській з'їзді були перші трудовники відродження руского народу Борискевич, Гивелевич і інші. Між Русинами загально відомий переказ про тих перших сімох свідомих Чехів, котрі нараджувалися над подзигненем обумершого чеського народу до нового життя, як они були затривожені, що загинулаб чеська народна ідея, колиб над ними завалилась стеля. Однак інакше було суджено. Сі перші свідомі чеські народодлюбці, між ними і славний Франц Палацко не дали загинути чеському народови. Гостюючи тут, чудуємося народній свідомості, культурному поступови і силі та доброті чеського народу, радіємо, що чеський нарід в тім вигляді займає передове місце в Славянщині і ми учимося на тих живих і наглядних прикладах вашої праці і сили народної і одушевляємося до праці над нашим українсько-русним народом. Отсей поступ і зріст чеського народу є ділом сих перших будителів і трудовників ваших, між ними незабутного Палацко і їх наслідників, з поміж котрих тут між нами знаходиться вельми заслужений ветеран-народодлюбець др. Рігер. Провидіне судило сему славному провідникови дожити тої щасливої хвили, коли весь чеський нарід належно зрозумів і оцінив его працю і змаганя для загального добра. Нині йому суджено тут глядіти на вас, ви панове, на будучину чеського народу, а та будучина мусить бути світла і славна, скоро маєте перед собою такі славні взірці великого пожертвованя, ревної праці і горячої любови для краю і народу свого, як ваші перші трудовники на полі народних змагань. Нехай же вам присвічують сі славні взірці у ваших змаганях; ідіть їх слідом і випробованим в довголітнім досвіді шляхом, бережіть свято сеї народної традиції переказаної нам вашими батьками і дідами, а тоді певно нарід чеський добує ся сеї мети, до якої змагає. Кінчу окликом най живі, кріпиль ся і зростає чеська академічна молодіж, най живі будучина чеського народу!»

— **Як виглядає Брант?** Чоловічок — не чоловік. З роду чеський жид, але учений. Наука не дала розвинути організмови, тіло хирляве, нидке. За те голова більша, на ній буйна русина чуприна загорнена взад, борода семітська, густа. В рухах несмілий, в словах оглядний. На торжестві Палацко репрезентував він більше науку як політику.

— **Як виглядає Ламанський?** Старший до сімдесятилітній чоловік, стать похилена, худенька. Лице подовгасте, бліде. Волося порідніло, сиве. Вуси повисли, борода, поділена на двоє, сягає до пояса. Очи вже впали, над ними сиві густі брови. З лица впадає в око передовсім довгий повислий, товстий, губковатий ніс, похорий на грубий клярнет. Любить шептати людям на ухо. Колись боронив самостійности руского язика. Нині «об'єднатель».

— **Як виглядає принц Андроніков?** Середнього росту, добре відживлений хоч ще молодий білолиций хлопчик. Він попав в Прагу случайно. Зразу ніхто не звертав на него увагу. Він і не прийшов з ніяким мандатом. Аж другого-третього дня став Андроніков роздавати случайним своїм сусідам французські візитки: Prince Andronikoff. Щоб і его дечим зайняти, велів ему Комаров на міській «радниці» відчитати адресу петербурского благотворительного комітету. Андроніков читав з трудом. Місцями затинав ся. З Праги по-

їхав до Мариенбаду, щоби відтовщитись. Комоція на торжестві Палацко не зашкодила ему.

— **Жийте дальше надією!** Така вість наспіла з Відня для державних урядників, ждучих не терпеливо на підвищенє плат. Перед осеню — гласить ляхові вість — годі надіятись, щоби міністер фінансів предложив цісареві до санкції ухвалений перед двома роками закон о регуляції плат державних урядників.

— **До дому розпусти.** В Тернополі арештував оноді на двірці залізничім фірер тамошної поліції, Самборський, Ісаака Розенблята в хвили, як той хотів виїжджати до Туреччини з трема дівчатами. Уведені на ховзку дорогу дівчата називають ся: Анеля Доленга, 20 літ, Марколя Музик 18 і Марія Без, 19 літ і разом з жидом віддано їх під опіку суду.

— **Монастир в Палестині.** Турецкий султан купив недалеко Єрусалима 3.000 м. кв. землі, котру з нагоди присутности цісаря Вільгельма віддасть ему в посідає і вибудує на тім ґрунті монастир для німеців Францисканів.

— **Катастрофа з кораблем** лучила ся оноді в ночі на ріці Волзі. Особовий паровець «Димитрій» зійшов ся недалеко Юрьевця з другим кораблем. Наслідком сильного удареня і потороженя одної стіни парівця, запала ся часть спальної III. класи, причім трох пасажирів втратило житє а 16 потерпіло тяжкі рани. Щасливі пасажири I. і II. класи виїшли цілком ціло.

— **Убийство.** Сими днями викрили пастухи в селі Лавочнім коло Сколього, серед корчів в глибокім ярі людского трупа в цілковитім розкладі. Говорять, що ще в цвітні с. р. приїхав якийсь броварник зі Стрия, щоби закупити більшу скількість хмелевих тик. Якась жєнщина мала видіти, як той пан в товаристві двох хлопців ішов до ліса оглядати тики і оповідають, що мав при собі 700 ар. Дня 19-го червня була на місці судово-лікарська комісія зі Сколього.

— **Жидівська зухвалість.** В Яричеві новім молодий жидок Ісаак Грос, взятий до війська, утік під містом від жандарма, котрий его провадив. Коли ж жандарм зловив его другий раз, гурма жидів кинула ся люто на него. На поміч загроженому жандармови поспішили яричевські міщани. Вивязала ся кровава бійка, в котрій дістало ся порядно обом сторонам. В кінці арештовано кільканадцять жидів, а Іцка відставлено до Львова, до касарні.

— **Загальні збори** ново заснованого товариства малярского відбудуть ся у Львові дня 29-го червня в льокало «Просвіти». — Загальні збори товариства взаємного кредиту «Надія» в Березанах відбудуть ся дня 30. червня.

— **В альбом Комарову.** В Кутній-Горі, де з славянськими гістьми з Праги заїхав також Комаров, лучила ся ему цікава пригода. За обідом посаджено его між двома панями. Урадований генерал просив, щоби ему що вписано в альбом на спомин і ось сповнило ся его бажанє, в альбомі записано: «*Blagen mezi ženami*». Генералови заблаглось ще мати се речєне на всіх славянських мовах. Прийшла черга переложити се на польску мову. Один з присутних там Поляків, котрі не визначають ся знаємостью славянських язиків, переложив се: «*Blagen między zopami*». Вірність перекладу видалась однак іншим Полякам підозріною, они звернули ся до Чехів о виясненє, а дізнавши ся, що несвідомо написали велику дурницю, поправили ся в своїх фільольогічних відомостях.

— **З нужди.** В Пресбурзі зруйнований властитель дібр Єнік, застрілив оноді 15-літню дочку, потім 14-літнього сина а вкінці себе самого. Перед своєю смертю обое діти принесли нещасливому вітцєви дуже красні свідощтва зі школи.

— **Обезпечєня о Японії.** Соціальне і історичне значєня товариства обезпечєнь в краю так свіжо уцивілізованім, як Японія, може дійсно здивувати, в порівнаню н. пр. з нашими відносинами. Японське товариство «Китай» ділало з початку в дуже примітивний спосіб, але директор Яно урядив его незадовго в європейский спосіб, на основах певних і науково вироблєних так, що теперішні фонди товариства представляють величезні суми. Его філії є розкинені по широкій Японії і бракує лише того, щоби розвинули свою діяльність і на Европу. Директор товариства обезпечєнь в Токіо Яно відвідав недавно Европу і представив ся яко знаменитий та здібний зваток свого фаху.

— **Комаров у намістника.** В понеділок, 20. червня, зголосив ся Комаров на послуханє до намістника чеського гр. Кудєнгового. Чи ad audiendum verbum?

— **Дрібні вісти.** В Кракові застрілив ся оноді на цвинтарі ученик IV. класи гімназійальної

Причина не звісна. — В Москві згоріла велика фабрика тютюну Попова, жертвою огня упав чотириповерховий дім з сирим товаром, виробами і машинами. — Директор польської гімназії в Коломиї Іосиф Скупшевич дістав титул радника шкільного. — Членами галицької краєвої ради шкільної на дальші три роки іменовані пп. Олександр Барвіньський і гр. Войтїх Дідушицький. — Трибунал присяглих в Золочеві засудив на кару смерти Ілька Момота, селянина з Красного, котрий дня 27. лютого с. р. убив свою жінку по однорічній з нею пожитю. Момот прийняв вирок спокійно, а лиш просив о предложєне его до монаршої ласки. — Маршалок краю гр. Бадєні виїхав, як звісно, в суботу до Кракова на відкрите пам'ятника Міцкевича, а звідтам удасть ся за границю на довшу відпустку. Говорять, що на своє становище вже більше не верне.

Іменованя, перенесєня, відзначєня, конкурси.

Міністер справедливости надав заступникови прокуратора державного extra statum Олександрови Познякови посаду заступника державного в Тернополі і іменував адюкнта судового Ювеналю Турек-Невядомского у Львові заступником прокуратора держ. у Львові.

Міністер справедливости іменував судовими секретарями при судах повітових судових адюкнтів:

Ігната Кубе в Сокалі для Добромиля, Альберта Босковича в Вижниці для Вижниць, Станіслава Лімбергера в Вижниці для Садогури, Михайла Несвятковского в Перемишлі для Рудок, Жигмонта Фінкельштайна в Бучачі для Заліцьк, Володимира Габлу в Римахові для Римахова, Іполита Федоровича у Львові для Ходорова, Еміля Кобринського в Делятині для Надвірні, Романа Сосновского в Бібрці для Гвізняка, др. Рудольф Наймана в Тернополі для Белзця, Евгенія Назаркевича в Старій Соли для Щирця, Іосифа Романовича в Миколаєві для Терєбовлі, Маєра Адольфа в Ярославі для Городенки і Генрика Капішевского в Бірчі для Радехова;

секретарями судовими при трибуналах судових першої інстанції адюкнтів судових: Антона Дренглевича в Коломиї для Коломиї і Амфілюха Туртурєану в Садогорі для Сучави, дальше адвокатів д-ра Іосифа Пійонтковского у Львові для Львова, і д-ра Ізидора Мінцера в Чернівцях для Черновець;

судьями повітовими адюкнтів судових: Ігнатія Дєєровича в Рогатині для Любачова, Константина Онишкевича в Меденицях для Снятина, Антона Боцюркова в Бучачі для Тлустого, Адольфа Янішевского в Буківску для Комарна і Маріяна Раствєцкокого в Рогатині для Кут.

Телеґрами.

Відєнь, 26. Вчєра перєсправляли обі квотіві депутатії. Угорєка депутатія ухвалила обставати при квоті 31.5 до 68.5. На спільній нараді комітетів семичлєнних не прийшло на разі до лорозуміня. Відложено ухвали на слідуєчий день (26. червня). Після Fremdenblatt-у нема надії на позитивний результат.

Нижний Новгород, 27. червня. Одна дільниця міста згоріла до тла. Над 100 домів повалилось.

Рим, 27. червня. Король прийняв дімісію Рудінього і поручив зложєне кабінету генералови Пєлльо.

Мадрид, 27. червня. Під Севілею, недалеко Сантхаґо, заатакували Американці враз з повстанцями Іспанців. Американців відперто з великими втратами. Після другої депєші ген. Блянко зведєно ще 24. червня великий (!) бій з Американцями під Сантхаґо і відперто їх. Втрати Американців виносять 12 убитих а 50 ранєних. Натомість телеґрафують з Вєшінґтону, що Американці зігнали Іспанців з їх позицій під Севілею. Іспанці опустили також кріпость Морро під Сантхаґо. Після новийорєского Journal велєсь завязата битва 24. червня під Гвасімо. В ній брали участь і воєхобники кубанські (2000 людий) під проводом Кастіля. Кубанці втратили 50 людий, Іспанців втрати значнійші. Кубанці забрали два поїзди з живностию, призначєною для Сантхаґо.

Екстракт шпильковий

Теч та розприскувана в комнаті ділає знаменито на відсвєжєнє воздуха.
Цїна флашки 40 кр. — Розпиляч до того 30 кр.

Головний склад в аптіці

161 169—3

Жигм. Ружєра

під «Срібним Орлом» у Львові.

Цітник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 20. червня 1898.

I. Акции за штуку.

Зелів. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.
Зелів. Львів-Черн.-Ясци по 200 зл. вальсрбл.
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.
кред. гал. по 200 зл. в. ав.
Гарбарні в Яшеві по 200 зл. в. ав.
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Липинського по 500 кор. в. ав.

пла- тять зл. кр.	жада- ють зл. кр.
212 —	215 —
300 —	305 —
374 —	381 —
200 —	210 —
200 —	210 —
260 —	—

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.
" " " 4 1/2% " льос в 50 л.
" " " 4% " в 601 по 200 К.
" краєв. 4 1/2% в. ав. льос в 51 л.
" " " 4% в. ав. льос в 57 л.
Тов. кред. гал. земс. 4% (першаеміс.).
" " " 4% льос в 41 1/2 літ
" " " 4% " в 56 літ

110 20	110 90
100 —	100 70
96 50	97 20
101 —	101 70
98 —	98 70
98 —	98 70
97 40	98 10
97 25	97 95

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропінан. 4% в. ав.
Буков. " " 5% " " "
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)
" " " 4 1/2% (3 ем.)
Зелівні льокальні 4% по 200 кр.
Ловички краєв. 6% ва. з року 1873
" " " 4% " " 1891
" " " 4% по 200 кор. з р. 1893
" м. Львова 4% по 200 кор.

98 10	98 80
102 75	—
102 50	—
100 80	101 —
97 50	98 20
108 —	—
97 80	98 50
96 40	97 —

IV. Льоси.

Міста Кракова
" Станиславова

26 50	28 50
—	—

V. Монети:

Дукат цісарський
Наполондор
Пів-імперіал
Гусель російський срібний
" " паперовий
100 марокнімецьких

5 62	5 72
9 48	9 58
9 46	9 56
1 20	1 25
127 25	128 —
58 60	59 —

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
1-50	6-45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави	6-00		до Підволочиск, Бродів з головн. двірця
	7-30	" Зимної води від 1/5 до 1 1/2 влучно	6-05		" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)
	7-40	" Янова	6-15		" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча
	7-50	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,	8-35		" Кракова (Відня, Берліна)
	7-55	" Сокаля і Рави рускої		8-50	" " Варшави
	8-05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9-15	" Сколього від 10/7 до 2 1/2 вл.
	8-15	" Тернополя і Бродів на дворець головний,		9-25	" Янова
	9-05	" Кракова від 15/8 до 1 1/2 влучно	1-55	9-35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
	10-35	" Іцкан, Сучави	2-08	9-58	" " з дв. Підзамче
	10-45	" Ярослава, Любачева		9-55	" Белзця, Рави рускої, Сокаля
	1-01	" Янова		10-55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави
1-30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		12-05	" Янова від 1/7 до 1 1/2 тільки в нед. і свб.
	1-40	" Сколього, Стрия (Гребенова в. 10/7 до 2 1/2)		2-15	" Брухович від 8/5 до 1 1/2 " "
1-50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави	2-40	—	" Іцкан (Ясс, Букарешту) " "
2-15	—	" Підволочиск (Кізва, Одеси) на дв. Підз.	2-50	—	" Кракова (Відня, Берліна)
2-30	—	" " на дв. гол.		3-00	" Стрия, Сколього тільки від 1/5 до 30/9
	5-00	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		3-11	" Янова
	5-25	" " на дв. гол.		3-16	" Зимної води тільки від 8/5 до 1 1/2 вл.
	5-40	" Іцкан, Сучави		3-26	" Брухович " " "
	5-55	" Сокаля, Белзця і Любачева		4-55	" Ярослава, Самбора через Перемішль
Ніч			Ніч		
5-10	3-04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.		4-10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)
	3-30	" " на дв. головний		5-20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	6-10	" Кракова (Відня)		6-20	" Янова від 1/5 до 1 1/2 тільки в нед. і свб.
	7-57	" Янова від 1/5 до 10/6 і від 10/6 до 30/9 щодень		6-30	" Іцкан, Радівці, Кімполонга Сучави
	8-12	" від 1/6 до 1 1/2 вл. тільки в неділю і святя	10-40	6-40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
	8-31	" Брухович тільки від 8/5 до 30/9 і від 10/6 до 1 1/2		6-55	" Тернополя з двірця головного
		" від 1/7 до 1 1/2 влучно		7-00	" Лавочного (Мункача, Пешту)
	8-53	" Янова від 1/6 до 1 1/2 тільки в будні дні		7-10	" Сокаля, Рави рускої
8-45	9-10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		7-15	" Тернополя з двірця Підзамче
9-39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче		8-40	" Янова від 1/6 до 30/9 і 10/6 до 30/9 вл.
9-45	—	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		—	" щодень, від 1/6 до 1 1/2 в нед. і святя
9-55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний		10-05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави
	10-30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава		11-00	" Підволочиск, Бродів з дв. головного
	12-15	" Сколього, Калуша, Борислава		11-27	" " з дв. Підзамче

ЗАМІТКА: Пора нічна числиться ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський рижить ся від часу львівского о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперіал) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Адольф Кампель

Львів, Ринок ч. 39.

виключне засупництво на Львів Австрійского товариства акційного фабрики Портланд-цементу в Шакові.

Продає дешевше ніж всюди

портланд цемент, вапно скалисте і гидравлічне, виробы цементові і штайнгутові, огнетревалу папу дахову, асфальтові плити ізоляційні, дестильовану смолу вуглеву, карболінеум, як такж взагалі всякі матеріяли будівляні — заручуючи за їх доброту.

Предприємство робіт бетонових і крита дахів дахівкою, лупком і папсю огнетревалю по цінах умірених. — Телефон нр. 460. 207 5-5

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовскої

у Львові, Ринок ч. 29, I. п. приймає ласнаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах. 18-104

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах. Замісцеві панночки приймає на помешкане.

Вольф Кавфман

перенесла ся з улці Трибунальскої ч. I. на ул. Лукасіньского ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16

СКЛАД МЕБЛІВ

також і вишочальня заосмотрена в всілякі зняряди почавши від найбогатших до найскромнійших. Цілі урядженя для покоїв до спаня, салюнів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціви низькі і сталі. З поважанем **В. Кавфман,**

203 23-52 ул. Лукасіньского, ч. 4

Всілякого рода інструмента музичні найдешевше в виключнім фабричнім складі

I. Капрალიка у Львові. 147 Ціттики даром. 16-24

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьский) у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужеску, дамску і діточу обув, також чоботи з холявами для духовенства по як найприступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації калюшів. — З провінції вистане старий оказ на міру. 136 66-140

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним Євросв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариям всіх трех єпархій, осебпечеає будивни, уряджене домашнє, скот, господарскі зваряди, збіає в зерві і солоді, сіно в стогах і будивках против шкідливых огневих.

«Дністеръ» вступив в 6-тий рік своєї діяльності з збільшеними фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудня 1897 вносить:

Фонд резервовий	73.874 зр. 47 кр.	} 176.143 зр. 87 кр.
Резерва премій	52.269 „ 40 „	
Фонд ссеновий	50.000 „ — „	

Виплачені іски до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди зківдують ся сезировочно. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє мжжна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язці.

Товариство взаїмного кредиту «Дністеръ», стоваришене з обмеженю поруксю, уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4 1/2%. Уділ членський вносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і позичку дістати мже тільки член обезпечений в «Дністеръ». Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилок почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3-—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Іншьі товари по умірених цінах. 73-?